

[Ole Bjørn Kraft.]

Men lad os holde os til den udlægning, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nu har fremsat for os. Det ærede medlem mener, at meningen med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s udtalelse skulle være den, at det ikke var et absolut krav, at socialdemokratiet skulle være med i regeringsdannelsen, men at det var af den største betydning, at store, brede befolkningsgrupper inddrages i medansvaret for landets styrelse. Jeg tør nok sige, at der har fundet en vis udvanding sted af den oprindelige udtalelse, men lad os holde os til denne fortolkning. Det er naturligvis en udtalelse, som alle kan tiltræde, idet den er af en anden karakter end den egentlige udtalelse af det ærede medlem. Men hvordan står denne udtalelse nu til den situation, vi er i, og som det radikale parti har et stort medansvar for, at vi er i? Hvordan er det gået med bestræbelserne for at få store, brede befolkningsgrupper placeret og inddraget i medansvaret for landets styrelse? Sandheden er jo den, at ikke mindst takket være det radikale parti er vi endt med en regering, der er en ensidig regering, som kun repræsenterer een gruppe af befolkningen. Og det, det radikale parti beskæftigede sig med, da regeringsdannelsen fandt sted, de tanker, der var fremherskende i det radikale parti, hvordan står de nu til denne grundsætning, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har holdt os for øje? Var det ikke sådan, at det radikale parti af alle kræfter bestræbte sig for at holde de brede befolkningsgrupper, som konservatismen repræsenterer, udenfor regeringsdannelsen? Hvad man nu end kan mene om det konservative parti og dets vælgere, udgør de dog en både bredere og større gruppe af befolkningen end det radikale parti, der altid har ment om sig selv, at det var i høj grad berettiget til at inddrages i landets ledelse.

I sine bestræbelser for at klare det radikale partis tvetydige holdning under regeringsforhandlingerne fremsatte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard også en udtalelse om Christmas Møllers politik og den nuværende ledelse af partiet. Heroverfor vil jeg for det første sige, at det ærede medlem ved jo meget vel, at det skisma, der fandt sted mellem Christmas Møller og det konservative parti, som han så længe ledede, ikke fandt sted på en almindelig politisk anskuelse, ikke fandt sted på noget socialt grundlag, men fandt sted på basis af den uoverensstemmelse, som kom til at bestå i det sydslesvigske spørgsmål. Men jeg

opfatter det ærede medlems udtalelser om mit partis holdning som en underkendelse af det konservative partis sociale forståelse. Det vil jeg gerne sige nogle ord om.

Det er rigtigt, at vi hverken er et socialt parti eller et liberalt parti i disse ords historiske betydning, derimod et konservativt folkeparti; men på det sociale område tror jeg ikke der i dag er større modsætninger mellem liberalismens og konservatismens anskuelse. Hvorledes det forholder sig med det af det ærede medlem opfundne, hidtil i luften frit svævende socialliberale parti, ved jeg ikke, for jeg ved ikke, hvad socialliberalisme er, og det er aldrig lykkedes det ærede medlem at give nogen fornuftig forklaring derpå. Men at det konservative parti i dag mindre end til eksempel i 1930 skulle føle et socialt ansvar, er urigtigt, hvad vor stilling her i tinget gang på gang har aflagt bevis for. Men vi mener ganske vist, at socialt ikke betyder det samme som socialistisk, at socialpolitik i dag ikke har de samme problemer som f. eks. ved århundredets begyndelse eller i 1920'erne, at social forståelse ikke er det samme som at måtte stemme for ethvert socialistisk understøttelsesforslag. Vi mener, at helt nye problemer af social karakter rejser sig, når vi til eksempel ser konsekvenserne for store befolkningsgrupper af den førte skattepolitik, af den førte lønpolitik og af den førte understøttelsespolitik. Et af de områder, hvor vi i høj grad mener, at et nyt initiativ er påkrævet og et nyt syn må lægges til grund for fremtidens arbejde, er spørgsmålet om aldersrenten i tilknytning til problemet om folkeforsikring, hvor det er vor opfattelse, at man ikke kan fortsætte den nuværende understøttelsespolitik, men må ind på en overbygning af aldersrenten gennem en forsikringsmæssig ordning. Et forslag herom foreligger til overvejelse og drøftelse i den nedsatte folkeforsikringskommission. Og således er der en række områder, hvor det konservative parti har et andet og et nyere, mere til tiden svarende socialt syn end det, der så ofte hævdes.

Men når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard iøvrigt ikke kunne forstå, at der kunne være noget samarbejde mellem et liberalt parti og et konservativt parti, så tror jeg, at det ærede medlem skulle undersøge, på hvor mange områder der er større enighed mellem venstre og det konservative parti på alle de afgørende punkter i dagens politik, end der er til eksempel mellem det ærede medlems eget parti og venstrepartiet.

Derefter fremsatte det ærede medlem hr.